

de Herbergkrant

EDITIE 21

11 APRIL TOT 16 MEI 2012

21

In deze editie:

PAGINA 3

Brand bij De Herberg in Zwolle, gelukkig bleef de brand beperkt tot de buitenmuur en een scherpe geur in het gebouw.

PAGINA 5

Al jaren worden ze niet gehoord, een gezin met 10 kinderen in Zwolle.

PAGINA 8 en 9

Geslaagd Winners-voetbaltoernooi voor WRZV De Boog op 5 april in de WRZV-hallen te Zwolle

PAGINA 10

Wethouder van Filip van As, "Zwolle is een sociale stad, het zit in de vezels"

Verkoopprijs ■ € 1,50 ■ waarvan € 1,00 voor de verkoper (let op de verkoperspas) ■ oplage 11.000

**Verkoopprijs
€ 1,50**

waarvan € 1,00
voor de verkoper

(let op de
verkoperspas)

Foto: Marcel Senz

**Michaël Hooft: "voor positieve mensen,
die het écht leuk vinden, daar doe ik het voor"**

BUDGETMENU-tip

Vis curry met kokosmelk

Ingrediënten:

- 2 eetlepels olie
- 1 ui, gesnipperd
- 1 gele paprika, in blokjes gesneden
- 1 bakje groene currypasta (100 gram)
- 1 blik kokosmelk (400 ml)
- 1 kippenbouillontablet
- 1 pak koolvisfilet (400 gram, diepvries), ontdooid en in blokjes gesneden
- 1 pak tuinerwten (450 gram, diepvries)

Bereiden

Verhit de olie in een wok. Bak de ui en paprika 3 minuten op middelhoog vuur. Voeg de currypasta, kokosmelk en kippenbouillontablet toe en breng het geheel aan de kook. Voeg de gesneden visfilet toe en laat 5 minuten zacht koken. Voeg de tuinerwten toe en warm nog 3 minuten goed door. Lekker met witte rijst.

Eet smakelijk Cornell

ik zoek een huis

Kanjer

... ik ook

Peter, 55 jaar, dakloos

Colofon

ALGEMEEN

De Herbergkrant komt voor een essentieel deel tot stand dankzij bewoners van de Zwolse daklozenopvang De Herberg, onder structurele begeleiding van een klein team professionals. Doelstelling is dak- en thuislozen een stem te geven, iets te leren en iets te laten presteren. De Herbergkrant is journalistiek en financieel onafhankelijk van derden. Er is geen winstoogmerk. Eventuele winst komt te allen tijde ten goede aan de daklozenpot van stichting Vrienden van de Herberg. De Herbergkrant verschijnt elke derde week van de maand.

Oplage: 11.000.

CONTACT:

Informatie over verkoop en verkopers en distributie:
WRZV-hallen, Buitengasthuisstraat 8, 8041 AB Zwolle, telefoon 038-4226129.

Redactie en adverteren:
info@vriendenvandeherberg.nl
tel. 038 - 4226129
www.vriendenvandeherberg.nl

Postadres:
Herbergkrant, WRZV-hallen,
Buitengasthuisstraat 8, 8041 AB Zwolle

VERKOOP

De Herbergkrant is te koop op straat voor € 1,50 waarvan € 1,00 voor de verkoper. De officiële Herbergkrantverkopers zijn geregistreerd bij de WRZV-hallen en bezitten een verkoperspas met registratienummer, pasfoto en locatie van verkoop.

BIJDRAGEN

Wilt u bijdragen? Maak uw donatie over op bankrekeningnummer 1100.31.539 t.n.v. Stichting Vrienden van de Herberg te Zwolle. Uw bijdrage komt geheel ten goede aan de daklozenpot. Hartelijk dank!

INITIATIEF EN HOOFDREDACTIE

Joop van Ommen

REDACTIE EN MEEWERKENDEN

Wilfred Willemsen (uitgeverij Jupijn),
Arie Steenbergen (distributie).

CREATIE EN DRUKWERK

JM Reclamedia, john.marsman@hetnet.nl

PUBLICATIE

Niets uit deze krant mag zonder bronvermelding overgenomen worden in welke vorm dan ook. De rechten van de fotografie liggen bij de betreffende fotografen. Deze mogen dan ook niet zonder toestemming worden gebruikt.

GROTE VLOOIENMARKT

ZWOLLE WRZV HALLEN

Zaterdag 19 mei van 09.30 tot 16.30 uur

*Ga ook eens uw
overtollige spulletjes verkopen!*

HUUR DAN EEN KRAAM

(4 x 1.20 meter)

Nu 2 kramen voor € 40,00

(1 kraam € 25,00)

Info: 033-2600102 - E-mail: innhollandevenementen@gmail.com

Informatie over redactie en adverteren in de Herbergkrant?

info@vriendenvandeherberg.nl

telefoon 038 - 422 61 29

Altijd goed verzorgd

Wij zorgen goed voor u én uw gasten.

Of het nu gaat om een groot bedrijfsfeest of een intieme party: wij verzorgen de catering en de hele entourage er omheen tot in de puntjes. Sfeervol en heerlijk. Het enige dat u hoeft te doen is genieten!
Kijk op www.conradcatering.nl voor meer informatie.

ConradCatering

Compleet

Waterlelie 19 • 8043 NZ Zwolle • Tel 038 - 45 38 014 / 06 539 20 669

www.conradcatering.nl • info@conradcatering.nl

Marcel Senz

fotografie

Uw fotograaf voor:

- Trouwreportages
- Rouwreportages
- Portretreportages

T 06 - 21 832 653 • info@marcelsenzfotografie.nl
www.marcelsenzfotografie.nl

Brand bij De Herberg in Zwolle

Bij De Herberg in Zwolle is maandag 2 april brand gesticht. Iemand - vermoedelijk een man die de toegang werd geweigerd - smeet benzine tegen een muur en stak die aan.

Drie brandweerwagens reden rond twee uur het parkeerterrein bij daklozenopvang De Herberg op. Er was alarm geslagen over een uitlaande brand, maar gelukkig was die al grotendeels bedwongen; bewoner Jacob de Vries had het vuur eigenhandig beteugeld. “Ik heb in de keuken gewerkt”, zei hij een klein uur na de brand, “ik wist dat daar een brandblusser stond. Toen die leeg was ben ik op zoek gegaan naar brandslangen.” Tegelijk gooien andere daklozen vanaf het balkon van het opvanghuis bakken water over de muur, waardoor het vuur niet de kans kreeg zich verder over de houten buiten-schil van het gebouw te verspreiden.

Joop van Ommen, de man door wiens inzet Zwolle een 24-uurs- keten voor dak- en thuis-lozen heeft gekregen, was snel ter plekke. “Hier ben ik altijd bang voor. Er hoeft maar één malloot door het lint te gaan en de boel staat in de fik. Je hebt in Duitsland wel gezien hoe dat fout kan gaan.” Gelukkig is het overdag gebeurd en niet ‘s nachts, zei hij.

Je hebt in Duitsland wel gezien hoe dat fout kan gaan!

Brand in Halberstadt

Joop van Ommen refereert naar een brand in het Duitse Halberstadt. Daar kwamen in 2005 bij een brand in een opvangcentrum voor daklozen negen mensen om het leven gekomen....

Oorzaak was een ongedoofde sigaret. Een 55-jarige man viel in zijn kamer in slaap met een brandende peuk. Het 25 bij tien meter grote complex brandde in korte tijd af. Hoewel de kamers direct toegankelijk waren, konden de meeste van de vijftien bewoners zichzelf niet tijdig in veiligheid brengen. Het daklozencentrum is in 1996 in gebruik genomen. Er werden in 2005 juist plannen gemaakt voor een sanering of een vervanging van de bestaande voorzieningen. Het incident leidde meteen tot een discussie over de deugdelijkheid van de Duitse daklozencentra. In 1995 kwamen bij een soortgelijke ramp - in een containercomplex in Detmold (Noordrijn-Westfalen) - ook negen daklozen om het leven. Verschillende belangenorganisaties betichtte de Duitse politiek van achteloosheid tegenover daklozen. Zij spraken de veronderstelling uit dat de brand van 1995 aanleiding zou hebben gegeven tot een omvangrijk preventieprogramma als hiervan ‘gewone Duitsers’, gedetineerden of asielzoekers het slachtoffer zouden zijn geweest.

Een expert was direct aanwezig met het opnemen van de schade

“De mensen zitten hier niet voor hun zweetvoeten, hè. Die liggen in een coma als ze slapen. Dan was het niet zo snel opgemerkt, je weet niet wat er dan was gebeurd.” Nu bleef de brand beperkt tot een geblakerde buitenmuur en een scherpe brandgeur in het gebouw. Een medewerker van woningcorporatie SWZ schatte de schade op tien- tot vijftien-duizend euro; direct werd de muur afgedekt met zeil om inregenen te voorkomen, later die week wordt de houten wand hersteld.

Jacob de Vries zei vrijwel direct na de brand wel een idee te hebben in welke richting de dader moest worden gezocht. “We denken dat het iemand was die eerder is geweigerd. Hij heeft de jerrycan waarin de benzine zat laten staan, daar zullen zijn vingerafdrukken wel op staan. En we hebben hier camera’s hangen, hij moet in beeld zijn”, vertelde hij direct na de brand. Inmiddels heeft de dader zich bij de politie gemeld.

De aannemer trof direct maatregelen

Joop van Ommen spreekt zijn verontwaardiging en angst uit tijdens een interview voor TV Oost

Michaël Hooft: “Ik ben onderweg naar mijn leven”

“Ik ben gek met mijn hondjes, de bakfiets en de blokfluit”

Tijdens zijn jeugd was scouting een belangrijk onderdeel in zijn leven. Daar heeft Michaël Hooft, zo zegt hij, het buitenleven op subtiële manier leren kennen. Er zijn weinig mensen die bewust kiezen voor een leven op straat. De 53-jarige Michaël Hooft dus wel. En met Hooft hebben we ook een bekende te pakken in Zwolle en omgeving.

Michaël werd geboren in Den Haag. “Een Hage- nees”, haast hij zich te zeggen. Later verhuisde hij naar Rotterdam, waarna hij op een bepaald moment naar Zwolle kwam. Hij had een ‘normaal’ leven tot aan zijn 21e levensjaar. Daarna had hij het wel gezien, zoals Michaël het zelf zegt. “Ik had administratief werk. Daar word je niet vrolijk van. Je moet er toch niet aan denken dat je dat tot je 65e moet doen. Nee, dank je. Ik vond het wel mooi allemaal. Muziek was en is mijn leven. Ik wilde altijd al straatmuzikant worden. En op mijn 21e besloot ik dat ook te gaan doen. Ik wilde blokfluit spelen en mensen blij maken. Ik speelde met twee anderen samen, maar ik dacht dat doe ik liever alleen. Als je dit leven wilt leiden moet je niets geven om een materialisme, want dat werkt niet.”

Een huisje is noodzaak. “Ik gebruik dat als basis waar ik me terug kan laten vallen. Ik heb tot mijn 25e in tentjes gewoond. Ik voel me niet thuis in een huis. Ik laat me niet hospitaliseren. Met een huis ben je altijd op 1 plek. Met een tent kun je nog eens verplaat- sen. In een tent voel ik me thuis. Ik ben altijd graag onderweg. Waarheen? Ik ben onderweg naar mijn leven. Altijd op avontuur.”

Hooft heeft 3 gouden regels. “De eerste is dat ik vrij- heid wil, de tweede is gezelligheid en op de derde plaats komt de poen. Ik sta met enorm veel plezier in de stad. Als straatmuzikant heb je natuurlijke enorm veel vrijheid. Dat is voor mij dus vrijheid nummer 1. Lekker op straat staan. Lekker vrij en je wordt niet achter je broek aan gezeten. Ik leef nu 35 jaar op straat en ik heb nog nooit gehad dat de ene op de an- dere dag leek. Heerlijk. Ik kan me niet voorstellen dat ik die 35 jaar bij één en dezelfde baas gewerkt zou hebben. Ik moet er NIET aan denken.

Een zoektocht naar Michaël Hooft op het internet laat zien hoe bekend hij is in Zwolle. Hij staat bekend als de muzikant met de bakfiets. Eén van de opval- lendste nieuwsberichten stamt uit 2007. Michaël mocht destijds op straat geen muziek meer maken

omdat hij een uitkering had. “Zo’n ambtenaar ver- telde mij dat het niet meer mocht fluiten omdat ik een uitkering had. Ze wilden me in een huisje stop- pen. Maar dat wilde ik niet. Laten we het er maar op houden dat het op dat moment het verkeerde vrouw- tje op de verkeerde plaats op het verkeerde moment was. Ze verbood me echt om te fluiten. Later kwam er een ander en die zei ‘Leuk man dat je fluit. Ge- woon doen’. Zo zie je maar weer hoeveel invloed sommige mensen kunnen uitoefenen. Nou ben ik heel sterk en een veelzijdige jongen, maar sommige mensen kunnen er natuurlijk erg veel last van krij- gen.” De SP opperde destijds zelfs om hem bijvoor- beeld in dienst te nemen van de VVV als fenomeen of straatmuzikant. “Hij draagt door zijn persoonlijk- heid en zijn fluitspel bij aan een positieve en gezell- ige sfeer in de binnenstad. In de persberichten is duidelijk te lezen dat de burgers van Zwolle het een groot gemis vinden dat Michael Hooft niet meer op zijn vertrouwde plekje aan het begin van de Diezer- straat staat”, aldus de SP destijds.

Maar muziek maken is en blijft zijn passie. “Ik heb drie dingen nodig. Dat is mijn bakfiets, mijn blokfluit en mijn twee kleine hondjes. Dat zijn mijn kindertjes. Ik ben gek met mijn hondjes.”

Geestelijk vader

Michaël kwam en komt vaak in contact met Joop van Ommen. Woorden schieten Hooft bijna tekort als hij praat over Van Ommen. “Joop is niet alleen de grondlegger en oprichter van de Herberg. Nee, hij is nog veel meer. Joop is de geestelijk vader van de dak- en thuislozen. Die man kan niet vaak genoeg genoemd worden. Iedereen kent hem. Dat hij dit soort dingen allemaal doet is echt geweldig. Hij doet dat op zijn eigen persoonlijke manier. Dat vind ik heel mooi van Joop.”

Terug naar de muziek. Michaël is altijd te vinden aan de Diezestraat. Eerst verkoopt hij de Herbergkrant en

dan rond 11 uur begint hij te spelen op zijn blokfluit. “Het is hart- stikke mooi om te doen. En de mensen reageren ook op je. De één scheld je helemaal verrot en de andere vind het te gek. Daar doe ik het ook voor. Voor die mensen. De rest heb ik schijt aan. Als dat negatieve me zou raken, dan was ik er allang mee gestopt. Maar de positieve mensen, die het écht leuk vinden. Daar doe ik het voor.”

Dan nog een laatste woord aan Michaël. Hoe kijkt men over het algemeen aan tegen zwervers. Daar hoeft Hooft niet lang over na te denken. “Negatief”, is zijn directe antwoord. “Met name de laatste jaren is dat erger geworden. En, ik kan daar niet onderuit, dat komt natuurlijk doordat er meer buitenlanders zijn gekomen op straat en die zijn de boel gaan over- nemen. Je hebt er bedelaars bij gekregen en ook is de benadering bij de verkoop van de straatkrant veel dwingender geworden. Agressief wil ik niet zeggen, maar wel dwingender. En dat moet je niet doen. Rus- tig blijven. Op een afstandje staan en de mensen moeten naar je toekomen als ze een krantje willen kopen. Dat is ook beter voor ons imago.

“Joop is de geestelijk vader van de dak- en thuislozen”

Gezin met tien kinderen slaakt hulpkreet

Al jaren wordt de familie Da Silva uit Zwolle niet gehoord, laat staan geholpen. Het gezin bestaat uit vader Gregory, moeder Alida en hun 10 kinderen. Vader werkt 40 uur per week bij de WEZO. De kinderen zijn 5 jongens en 5 meisjes. De oudste is 19 jaar en de jongste zag twee jaar geleden het levenslicht.

Gregory en Alida kennen elkaar nu 20 jaar waarvan ze nu 18 jaar getrouwd zijn. Een schreeuw om hulp komt van Gregory. Hij en Alida zijn radeloos.

De hulpvraag speelt al vele jaren. In 2007 kwam het gezin Da Silva al in het nieuws door het gebrek aan hulp. Nu 5 jaar later is het gezin nog altijd niet geholpen. Sterker nog, de wanhoop bij Gregory en Alida wordt almaar groter. Aan het begin van de relatie van Gregory en Alida was het Leger des Heils kun onderkomen. Daarna kregen ze een flatje in Holtenbroek. De volgende stap was Zwolle-Zuid, maar door onenigheid in de buurt was dat geen lang leven beschoren. De familie kreeg ruzie met de burens en kregen de onterechte bijnaam Tokkies.

“We lopen al jaren tegen instanties aan en dat irriteert ons mateloos”, opent vader Gregory. De situatie van de familie Da Silva lijkt er één uit het boekje. De ‘hulp’-instanties werken de familie tegen in plaats van dat men meewerkt en bekijkt hoe men het gezin Da Silva kan helpen. “Het woord hulp kunnen ze wel weglaten bij dat woord”, aldus Gregory.

Af van die 9 tot 5 mentaliteit”

Door alle tegenwerkingen kreeg Gregory da Silva veel psychische klachten, waaronder paniekaanvallen. “Ze helpen gewoon niet”, vertelt hij radeloos. “Het irriteert me al jaren. We worden niet betrokken bij de hulpvraag en alles moet tussen 9 en 5 gebeuren, want die mentaliteit hangt al jaren en jaren om die mensen heen. Maar de problemen houden echt niet op hoor om 5 uur ‘s middags.”

Alida da Silva is een vrouw met een verstandelijke beperking en moet alle zeilen bijzetten om het huishouden met 10 kinderen te runnen. “Ze komt nauwelijks buiten. Ze heeft natuurlijk de zorg van de kinderen en daar komt bij dat ze door haar handicap weinig zelfvertrouwen heeft. Dat moet ook omhoog. Het zou al heel prettig zijn als Alida wat meer naar buiten kon. Dat ze daar hulp bij krijgt. En we willen graag feedback. Maar dan op ons niveau. Ik zou het wel van de daken willen schreeuwen. Alida zit gewoon in een vicieuze cirkel. Je moet mensen uit hun huis halen en niet achter de geraniums laten zitten.” Gregory weet al wel hoe de problemen die veel mensen hebben met de hulpinstanties opgelost kunnen worden.

“Ze zouden eens naar Joyce van Ommen (echtgenote van Joop van Ommen, red.) moeten gaan. Zij is heel rustig en helpt de mensen. Joop is ook zo’n persoon, maar die is recht voor zijn raap. Joyce is rustig en weet precies wat de mensen nodig hebben. Bij deze twee mensen zouden de hulpinstanties eens moeten gaan praten en een stage moeten gaan lopen. Dan weten de instanties hoe ze mensen kunnen HELPEN.”

“Ik moet elke keer weer in de verdediging”

De hulpvraag van de familie wordt door de instanties niet opgepakt vertelt Da Silva. “En dat duurt nu al zo lang dat het op een gegeven moment ook niet meer motiveert. Sommige hulpinstanties vinden mij agressief. Maar dat ben ik helemaal niet. Maar we

“Ze zouden eens naar Joyce van Ommen moeten gaan”

hebben hulp nodig. Ik kan het gewoon niet meer aan. Ik moet elke keer weer in de verdediging bij de instanties. Wat wij nodig hebben is een duwtje. Alles moet nu van mij afkomen. Maar daar zijn zij voor. Er moet eens gepraat gaan worden door de instanties met hun cliënten en ze moeten eens transparant zijn. En de hulporganisaties, nogmaals, moeten af van die 9 tot 5 mentaliteit.” Ook roept Da Silva op voor meer respect ten opzichte van mensen met een verstandelijke beperking. Want ook dat ontbreekt er aan volgens hem. Het eerste dat er zou moeten gebeuren volgens Da Silva is weg uit de buurt waar het gezin nu woont. “We willen graag een grotere woning hebben. Met 10 kinderen moet dat toch ook. We betalen 560 euro aan huur. Volgens mij moet je daar in Zwolle toch wel een woning voor kunnen krijgen met vier slaapkamers in plaats van de huidige drie?”

De twee oudste kinderen da Silva waren niet aanwezig tijdens het maken van de gezinsfoto.

COLUMN JOOP VAN OMMEN GRONDLEGGER VAN DE HERBERG

Ik ben onlangs enorm geschrokken van de brand in De Herberg. Daar moeten we niet te lichtzinnig mee omgaan.

In deze Herbergkrant kunt u ook lezen wat er een tijd geleden is gebeurd in Duitsland en dat moeten we niet onderschatten. Het is aan ons allen om goed op te letten. Dat is onze taak. Je weet nooit wat de mensen van de doelgroep aan kunnen richten.

Ik zeg niet voor niets altijd dat die mensen hier niet zitten voor zweetvoeten. Soms weten ze niet wat ze aanrichten en dat was in dit geval net zo. Ze zijn tot rare dingen in staat. En ook de burgers hebben hierin een taak om zichzelf en een ieder ander te beschermen. Ik heb liever dat er 30x naar 112 wordt gebeld dan geen enkele keer en dat de Herberg afbrandt met alle verschrikkelijke gevolgen van dien.

Waar ik me vreselijk aan stoort, net als velen met mij gelukkig, is dat vreselijke Polen-meldpunt. Het is ongelooflijk dat één of andere blonde krullenbol uit Limburg met zijn politieke partij dit allemaal op kan zetten. Wij als Nederland en Nederlanders krijgen daarom een verschrikkelijk slechte naam. Maar we moeten juist blij zijn met de komst van de Oost-Europeanen. Dat was net als met de eerste generatie gastarbeiders. De Nederlanders weigeren om bepaalde klusjes te doen en de Polen doen het graag. En goed! En natuurlijk heb je er Polen bijzitten die het niet zo nauw nemen met de regeltjes. Maar doen Nederlanders dat niet dan? Ik wil wel eens zien hoe ons land ervoor staat als je de Oost-Europeanen en de vrijwilligers niet meer zou hebben. Dan heb je echt een heel groot probleem. Maar ja, het is een slechte tijd en dan wordt er altijd een zondebok gezocht.

In Den Haag zijn ze druk met de bezuinigingen. En overal halen ze geld weg waar het eigenlijk niet kan, zoals bij ouderen en mensen die hulp ECHT hard nodig hebben. Waarom halen ze het niet weg bij de mensen die het beter hebben. Die blonde krullenbol had daar eerst de mond vol van. Henk en Ingrid moesten geholpen worden, maar het zou mij niet verbazen als hij de keutel terugtrekt nu het puntje bij het paaltje komt.

De gemeenten krijgen de komende tijd ook veel op hun bordje. En in sommige gevallen is dat maar goed ook. Als je ziet dat er nu organisaties zijn die subsidies krijgen en absoluut niet weten hoe ze dat op moeten maken, dan is het maar goed dat gemeenten daar meer in te zeggen krijgen.

Zij weten waar de hulp noodzakelijk is. Zij zitten er als lokale overheid bovenop. Ik juich dat zeer zeker toe. Zo gaat er niet zomaar geld naar een instantie, die op zijn beurt aan het einde van het jaar denkt, oh ja dat potje moet ook nog leeg. En dan gaat dat geld weer naar iets waar het niet voor bestemd is of zou moeten zijn. In Zwolle kunnen we dat prima regelen, want we hebben een goed college zitten. Die weten wat ze doen en waar ze over praten. Die hebben het allemaal wel inzichtelijk.

Zij weten waar het geld het hardste nodig is.

Landelijke Open Dag van de Zorg succesvol verlopen

Zaterdag 17 maart was de landelijke dag van de zorg. Ook in de Herberg in Zwolle konden mensen een kijkje komen nemen. "De RIBW deed ook mee aan deze open dag en wij vonden het een goed idee om de Herberg open te stellen", vertelt teamcoördinator Frederike Westendorp.

"We krijgen veel verzoeken voor rondleidingen. Van organisaties en scholen bijvoorbeeld. Maar ook van privépersonen. Ook bijvoorbeeld een moeder die aan haar kind wilde laten zien dat er meer in de wereld was dan haar leven. Maar ook scholen dus die de kinderen willen laten zien wat de Herberg nu is en hoe je dakloos wordt of kunt worden. Maar het is lastig om dit soort verzoeken in te willigen omdat je toch in iemands huis bent als het ware. Daarom is een open dag als deze wel erg prettig. Goed dat dit soort dagen er zijn. Want wij willen als opvang graag zichtbaar zijn. Daarom twitteren wij nu ook. Want openheid vinden wij belangrijk." In het najaar volgt er nog een open dag in de Herberg.

(Foto's: Marcel Senz)

Een kijkje in het slaapvertrek . . .

... en in de professionele keuken

het sfeervol ingerichte woonverblijf . . .

Daklozenvoetbaltoernooi groot succes

Veel geld opgehaald voor Ethiopië

Op 23 maart vond er een bijzonder voetbaltoernooi plaats in de WRZV-hallen in Zwolle. Het toernooi, dat een initiatief is van Jan ten Bloemendal, zelf ex-dakloze, bracht daklozen en niet-daklozen met elkaar in contact en bracht daarnaast 13.000 euro sponsorgeld op voor onderwijs in Ethiopië. Een groot succes. Zowel financieel als qua sfeer.

Want zoals Jan ten Bloemendal voor het toernooi vertelde: "Elkaar ontmoeten en lekker met elkaar sporten. Dat is deze avond belangrijker dan winnen."

Organisator Jan ten Bloemendal kreeg ook nog onverwachte ondersteuning van een groep jongeren van het Dominicanenklooster. "Dat mensen die het zelf moeilijk hebben zich inzetten voor jongeren in Ethiopië is geweldig en verdient een Upgrade", aldus de jongeren. Een Upgrade is een positieve actie die de wereld een beetje beter maakt. Samen met jongeren van onder andere stichting BYou zijn ze op 23 maart aan de slag gegaan. Als Upgraders-team pakten ze 120 bedankjes met fairtrade-chocolade in voor alle deelnemers. Ook werd initiatiefnemer Jan ten Bloemendal 'overvallen' tijdens de aftrap. De Upgraders namen de 'gewone' bal in en gaven hem in ruil daarvoor een fairtrade voetbal waarmee hij de aftrap kon doen. De ballen werden na afloop verkocht en de opbrengst ging naar het onderwijsproject in Ethiopië. Projectmedewerker Lidewij Disbergen: "Het is ontzettend leuk om samen met een groep jongeren zo'n actie te bedenken en uit te voeren. De fairtrade bedankjes en voetballen pasten ook heel goed bij het initiatief van Jan ten Bloemendal. Bij fairtrade weet je zeker dat er geen kinderarbeid aan te pas is gekomen en dat mensen een eerlijk loon krijgen. Je bent dus in Nederland goed bezig voor mensen in ontwikkelingslanden." Mensen die meer willen weten over Upgraden kunnen op de site www.Upgraden.nu kijken. Hierop komt binnenkort ook een filmpje van de Zwolse voetbal upgrade.

Jan ten Bloemendal
kijkt tevreden naar het verloop van het toernooi.

(Advertentie)

Het Vechtgenotenhuis is een ontmoetingspunt voor iedereen die in zijn of haar omgeving met kanker te maken heeft of heeft gehad. Er worden naar behoefte (creatieve) workshops, thema-avonden of yogalessen gehouden, maar meedoen is niet verplicht.

U bent ook van harte welkom voor alleen een praatje en een koffie. Want waar het vooral om gaat is lotgenotencontact. Samen praten, koffie drinken of wandelen.

Het Inloophuis wordt georganiseerd door stichting Vechtgenoten in nauwe samenwerking met Beter Wonen Vechtdal en gerund door geschoolde vrijwilligers en een coördinator.

Het Vechtgenotenhuis is gevestigd in een schitterende 17e eeuwse boerderij op Landgoed Stekkenkam in Ommen, maar heeft een regionale functie. Ook u bent dus van harte welkom!

Openingstijden:

maandagavond	19.30 tot 22.00 uur
dinsdagmiddag	14.00 tot 17.00 uur
woensdagochtend	09.30 tot 12.30 uur
donderdagmiddag	14.00 tot 17.00 uur
vrijdagochtend	09.30 tot 12.30 uur

Adres:

Vechtgenotenhuis
Beerzerweg 5d,
7731 PA Ommen
Tel. 0529 - 45 57 67
Mobiël 06 - 3903 2263

Kijk voor meer informatie op www.vechtgenoten.nl

Foto's: Marcel Senz

André Borst, wethouder Sport van de gemeente Hattem: "Dit is zo'n mooi initiatief. Je moet het stimuleren dat iedereen, valide of minder-valide mee kan doen aan sport. Juist ook het G-Voetbal moet je stimuleren. Hier in de WRZV-hallen wordt dat juist in de praktijk gebracht en als ik dat kan ondersteunen dan doe ik dat met genoegen. Je merkt ook het plezier van iedereen. Ja, prachtig..."

Dick Schneider, oud-voetballer van onder meer Feijenoord en oud international:

Als je als mens iets kunt doen voor een ander moet je dat ook zeker niet nalaten. Ik werd gevraagd door Joop (van Ommen, red.) en wij kennen elkaar al 25 jaar. Eén van de strijdpunten is altijd geweest dat de WRZV-hallen voor iedereen toegankelijk moet zijn. En als je dan voor zoiets gevraagd wordt, dan zit ik zo in elkaar dat ik dat graag doe. Alleen het plezier van die mensen allemaal.

Daan Geurts, voorzitter van het bestuur van de Herberg: Fantastisch zo'n avond als dit. Het is in deze tijd natuurlijk helemaal geweldig dat zoveel mensen en organisaties zich in willen zetten voor het goede doel. En je ziet het ook. Het is gewoon een feest hier. En het gemengde van deze avond hoort natuurlijk ook bij de cultuur van Joop van Ommen. En als hij zijn netwerk dan inzet, dan heb je zo een prachtige avond.

Hans Oosting, directeur CIR BV: Het is echt geweldig. Het feit dat er zoveel teams meedoen en het zo gemengd is en iedereen zo samen loopt te sporten. En dan ook nog met zo'n heerlijke sfeer, want daar gaat het vooral om hé, de sfeer. Samen leren werken. Gezamenlijk met en voor elkaar.

Tinus Wolters, werkt in Roemenië onder de zigeuners. Tinus Wolters was de oudste deelnemer tijdens dit toernooi. Slechts 76 lentes telt deze kwieke Zwollenaar, die tijdens zijn actieve carrière actief was bij WVE. Hij vertelt: "Ik vind het erg mooi om dit te doen. Het is geweldig. Een toernooitje als dit wil ik niet missen en het is mooi dat ik met Dick Schneider heb gevoetbald nu."

"Ik ben zenuwachtig, want ik mag zo meteen met gewone mensen voetballen"

Geslaagd Winners-voetbaltoernooi voor WRZV De Boog

Op donderdag 5 april werd in de WRZV-hallen het tweede zaalvoetbaltoernooi gehouden van het Winners toernooi voor WRZV De Boog. De Stichting Winners wil de woon- en leefsituatie van kansarme inwoners van Zwolle bevorderen en organiseert projecten en activiteiten op het gebied van muziek, onderwijs, kunst, cultuur en sport. Het zaalvoetbal voor gehandicapten binnen WRZV De Boog is voor verstandelijk en / of lichamelijk gehandicapte jongens / meisjes, mannen / vrouwen van ongeveer 6 tot 60 jaar die niet kunnen deelnemen aan de reguliere voetbalcompetities.

Van links naar rechts:
Martijn van Dijk, Freddy Eikelboom
en Dick Schneider

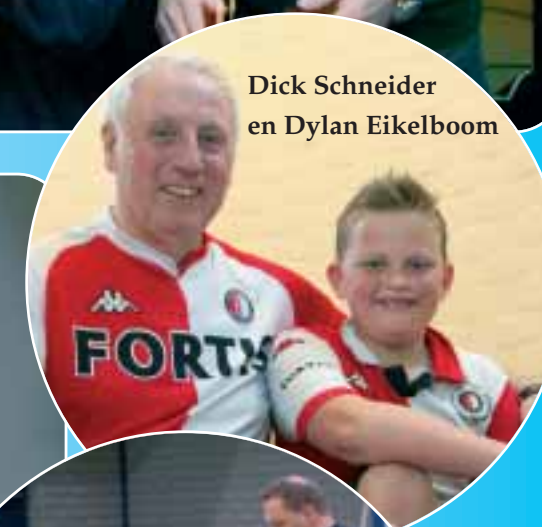
Jacob van de Ende en Dick Schneider

Erik Hulzebosch

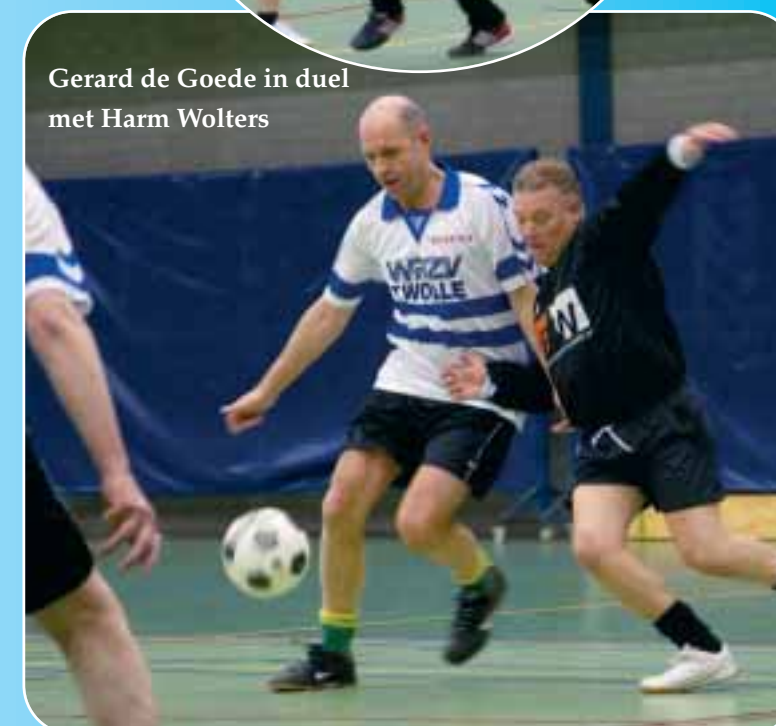
Van links naar rechts:
Rob Ruijsch, Freddy Eikelboom, winnaar Rens,
wethouder Piek en Dick Schneider

Dick Schneider
en Dylan Eikelboom

Gerard de Goede in duel
met Harm Wolters

Gerard de Goede, sectormanager Rechtbank Zwolle-Lelystad: Een geweldige avond. Fantastisch dat we zo met gemengde teams kunnen spelen. Het is geweldig om te doen. Als je jezelf eens niet goed voelt, moet je op zaterdagmorgen eens naar het G-voetbal gaan kijken. Dan voel je jezelf weer helemaal blij door het enthousiasme dat deze mensen uitstralen. Dit soort evenementen moeten steeds meer plaatsvinden.

Joop Overweg, penningmeester Stichting Winners: Dit soort evenementen kunnen niet vaak genoeg plaatsvinden. Het is de ideale mix om de gehandicapsport te promoten. Sport met een mooie combinatie van diverse bedrijven en organisaties, zowel profit als non-profit. Dit soort activiteiten moeten niet meer gestimuleerd worden.

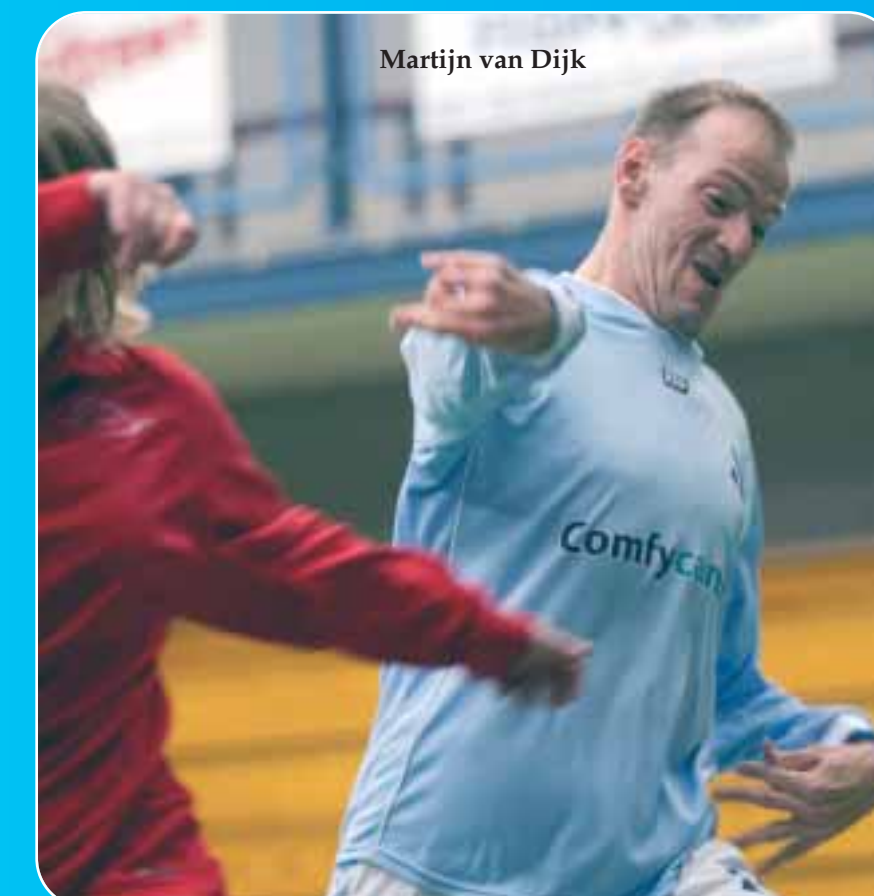
Erik Hulzebosch, oud-marathonschaatser: Dit is heel erg goed. Ik krijg veel verzoeken en kan helaas niet alles honoreren maar één keer in de zoveel tijd probeer ik aanwezig te zijn met dit soort avonden. De combinatie hiervan dat past bij mij. Dit soort verenigingen help ik graag. Het geeft een absolute meerwaarde.

Ton ter Bekke, voormalig wethouder van Zwolle: Het is voor mij de eerste keer dat ik hier ben. Vorig jaar was de eerste keer heb ik begrepen. Het is een hele goede zaak. Dat blijkt wel door een uitspraak die ik net hoorde van één van de spelers van De Boog. Hij zei: 'Ik ben zenuwachtig, want ik mag zo meteen met gewone mensen voetballen.' Als je dat hoort dan weet je dat dit soort avonden geweldig zijn.

Gerrit Teunis, directeur woningstichting Beter Wonen Vechtdal: Het is hartstikke goed om dit bij elkaar te krijgen. Het gaat er ook om dat mensen elkaar weten te vinden. Volgend jaar weer wat mij betreft. Absoluut. Het is een mooi Zwols gebeuren en dat moet het ook zijn. Zwolle moet het gaan dragen. Iedereen bij elkaar krijgen en met elkaar aan de slag. Dat is mooi.

Martijn van Dijk

Rens spelend voor
toernooi-winnaar
SWZ Openbaar Belang

De 2e prijs
was voor
Auto Wieten en
ontvangt de beker
uit handen van
Dick Schneider.
Mede organisator
Freddy Eikelboom
kijkt tevreden toe.

De organisatie van het toernooi was in handen van de Stichting Winners en de Stichting Vrienden van de Herberg.

Mede organisator Freddy Eikelboom kijkt met trots terug op een gezellig en zeer geslaagd toernooi met veel support van prominente Zwollenaren, politiek, oud voetballers en sponsoring door de Zwolse bedrijven.

Het toernooi is financieel mede mogelijk gemaakt door: Toerkoop Reisburo Jo Land, Conrad Catering, Postma Totaaltechniek, Comfycamp, Delta Wonen, SWZ, Harm Wolters, Openbaar Belang, Auto Wieten, PBN Music&Events, AON, Schaftenaar B.V., Bentema Gratama, Jansen Vastgoed en Stichting Vrienden van de Herberg.

Wethouder Filip van As:**“Zwolle is een sociale stad, het zit in de vezels”**

Sinds 2010 maakt hij deel uit van het Zwolse college van burgemeester en wethouders. De 45-jarige Filip van As voelt zich hier thuis. Hij startte zijn politieke loopbaan 14 jaar geleden. In 1997 deed Van As, samen met anderen, een poging om de politieke samenwerking van de drie kleine christelijke partijen in Leiden (RPF, GPV en SGP) nieuw leven in te blazen. Deze poging had succes. In 1998 werd Van As gemeenteraadslid van Leiden voor deze partijen en bleef dat acht jaar lang (1998-2006). Ook toen in 2001 de Leidse SGP zichzelf, vanwege ledentekort, ophief en in 2000 toen de RPF en GPV opgingen in de ChristenUnie.

De gemeenteraadsverkiezingen van 2006 legden de ChristenUnie geen windeieren. Mede door de als integer beschouwde politieke stijl van Van As behaalde de ChristenUnie ook in Leiden een grote hoeveelheid stemmen. Omdat Van As in 2005 al aangegeven had dat hij zijn politiek leiderschap wilde overdragen, maar een eventueel wethouderschap niet uit zou sluiten, werd de aan de ChristenUnie toebedeelde portefeuille vanaf het voorjaar 2006 door Van As vervuld.

Op 16 oktober 2007 viel het college in Leiden, nadat de SP er op 9 oktober uitstapte. Tijdens zijn demissionaire periode kreeg Van As de kans om wethouder te worden in Dronten. Daar was de ChristenUnie-wethouder Siebe de Graaf opgestapt en de ChristenUnie in Dronten zocht een nieuwe kandidaat. Filip van As werd op 20 december 2007 door de gemeenteraad van Dronten benoemd. Hij had als wethouder de portefeuille Financiën, Onderwijs en Milieu.

Na de gemeenteraadsverkiezingen in 2010 werd Filip van As, namens de ChristenUnie, wethouder in de gemeente Zwolle. Zijn portefeuille omvat diverse deelgebieden waaronder Onderwijs & jeugd, Sociale Zaken & werkgelegenheid en Inburgering & Integratie. “Uiteraard zijn er nog meer onderdelen in mijn portefeuille, maar die vragen niet zoveel tijd als deze drie onderdelen”, vertelt Van As. Ook de binnenstad is een onderdeel in zijn portefeuille. Onlangs werd het ontwikkelprogramma binnenstad, met als titel Zwolle gastvrije stad, vastgelegd. Een volgens Van As zeer boeiend proces. “Dat komt omdat iedereen in detail betrokken was. Dat is wel vaker het geval, maar zeker als het om de binnenstad gaat. Zo krijgt iedereen ook de kans om betrokken te zijn. Uiteraard slukt het niet om alles mee te nemen. We hebben ook wat flexibiliteit ingebouwd zodat bepaalde initiatieven ingepast kunnen worden.” Ook de openingstijden van de winkels worden gewikt en gewogen in Zwolle. “Dat past bij de tijdsgeest. Mensen bezoeken nu de hele dag door de stad en niet op bepaalde uren. En om dan daarop in te spelen is ook een invulling van de gastvrije stad.”

Armoedebelid

Het armoedebelid is één van de onderdelen in de dagelijkse werkzaamheden van wethouder Van As. Er moet volgens de wethouder een goed vangnet zijn voor de meeste kwetsbaren in de samenleving. “Zodat degenen die dat nodig hebben ook daadwerkelijk de ondersteuning krijgen die nodig is.” In die ondersteuning valt niet alleen de financiële kant. Bij de dak- en thuislozen moet maatwerk geleverd worden. “Je stemt dat af op hun behoeften. Je moet ze ook de gelegenheid geven om bijvoorbeeld te zorgen dat men door kan naar een zinvolle dagbesteding. Pauropus is daarin een goed voorbeeld. Wij zijn erg blij met hen. Mensen krijgen weer zin in het leven. Want ga maar na, als je een tijdje werkloos bent dan is dat moeilijk. Niemand vindt het leuk om aan de kant te (blijven) staan. Als mensen bij Pauropus werken dan voelen ze zich goed. Als je met de mensen daarover spreekt dan hoor je dat ook. Het geeft een goed gevoel. En als je dan ook nog een zakcentje krijgt, dan is dat helemaal goed.”

Binnen de armoedegrens val je als je een inkomen hebt tot 110% van de inkomensgrens. “En de dak- en thuislozen vallen daarin. Aan deze mensen moeten we dus hulp bieden. Ook de gemeenteraad heeft dat consequent voor ogen. Hulp op alle benodigde gebieden. Toen het zo koud was onlangs, was iedereen druk met het binnenhalen van de daklozen. In Zwolle was dat al geregeld. Dan mag je daar trots op zijn. Maar hulp wil in Zwolle niet zeggen dat iedereen maar zijn handje op kan houden. Daar is Van As duidelijk in. “Je moet altijd je best doen om alles uit je leven te halen wat er in zit. Als je hulp nodig hebt, dan moet je die ook kunnen krijgen. Kijk maar eens naar de sociale werkvoorzieningen. Die mensen proberen echt wat te maken van hun leven en willen graag werken. Dan kun en moet je deze instellingen en deze mensen zoveel als mogelijk helpen. Dat kun je ook verkopen aan je bevolking. En ik vind ook dat we streng moeten (kunnen) zijn tegen mensen die alleen maar hun hand ophouden en niets willen.

Sociale kwaliteit

“Ja, Joop van Ommen. Daar kun je niet om heen in Zwolle”, lacht Van As. “Het was één van de eerste namen die ik hoorde toen ik in Zwolle kwam. En dat is natuurlijk logisch. Nu hebben we er een prachtig gebouw als de Herberg staan. Maar ooit is daar één persoon mee begonnen en dat is Joop. En dit soort mensen heb je nodig in de samenleving.”

Van As haalt de problematiek rondom de verplaatsing van de Voedselbank aan. “Ook daar zie je een aantal mensen dat het oppakt. Dat is een heel goed initiatief. Ook daarin zie je Zwolle als gastvrije stad, in de breedste zin van het woord. Maar ook alle andere partijen die zich met het bestrijden van armoede en de dak- en thuislozenproblematiek bezighouden,

“Joop van Ommen was één van de eerste namen die ik hoorde”

zoals het Leger des Heils, moeten we koesteren. We hebben een hoge sociale kwaliteit in Zwolle. Ik ben erg onder de indruk van de manier waarop de Zwolse samenleving zich sociaal opstelt. Dat zit in de vezels van de samenleving.”

Van As haalt de problematiek rondom de verplaatsing van de Voedselbank aan. “Ook daar zie je een aantal mensen dat het oppakt. Dat is een heel goed initiatief.”

Crisisopvang noodzakelijk

Met hun rug tegen de muur stonden ze. Yoyce en Roland Hazewijker zijn al vierenhalf jaar thuisloos. Door omstandigheden zitten ze zonder baan, inkomen en met een torenhoge schuld. Tussen wal en schip beland hoefden ze niet meer op steun van instanties te rekenen. Na hun noodkreet, waarbij duidelijk werd dat voor schrijnende gevallen niets gedaan werd, lijkt er nu iets aangezwengeld te zijn. “We zien een lichtpuntje”, vertelde Roland Hazewijker maandag, nadat er een spoedvergadering werd ingelast waarbij zowel Jeugdzorg, de woningcorporatie, gemeente en Leger des Heils aanwezig waren om toch met een oplossing te komen.

Het echtpaar, die nu een week bij het Leger des Heils zit, nadat ze niet meer bij vrienden terecht konden, zag hiervoor even geen wegen meer en sprak hun zorgen uit over de politiek. “Die staat op zijn kop om uitzetting te voorkomen maar in Nederland zijn ook heel veel schrijnende gevallen waar niets voor wordt gedaan.”

Crisisopvang

De problemen ontstonden toen het echtpaar naar Spanje vertrok om daar een café op te zetten. Het kwam niet van de grond en ze bleven met een schuld achter. Omdat Roland in '98 een ongeluk heeft gehad waarbij kruit ontplofte is hij arbeidsongeschikt geraakt. “Ik probeerde wel gewoon te solliciteren maar kreeg geen werk.” Nadat ze eenmaal in Nederland geen huis en werk hadden en dus ook geen recht op verzekeringen verbleven ze er eigenlijk illegaal. Zonder permanente woning zaten ze soms even bij vrienden of in een vakantiehuisje. “In Kampen konden we een huis huren van iemand die het in de verkoop had, maar dat werd op het laatste moment afgeblazen. Ook crisiscentra en het Leger des Heils zitten vol”, vertelde de familie twee weken geleden aan de Brug. Sinds juni zaten ze bij vrienden, in een huis met wel acht mensen. Omdat de spanningen hoog opliepen werd ze gevraagd te vertrekken en stonden ze op straat. Gelukkig kon het Leger des Heils ze een tijdelijke plek bieden.

“We zorgen ervoor dat niemand op straat komt te staan”, vertelt Heilsoldaat Aalt Fikse. “Desnoods halen we stoelen uit de kerk zodat ze daar kunnen verblijven.

Met een gezin is het moeilijk om onderdak te vinden en zijn de locaties geringer. We willen zo lang mogelijk uitstellen dat ze in crisisopvang terecht komen tussen alcohol en drugsverslaafden. In dit geval gaat het om ouders met twee kinderen en twee honden die bij elkaar willen blijven en bij de opvang is daar geen plaats voor. Ze hebben een bepaald verleden waardoor ze niet bij alle woningbouwverenigingen worden toegelaten.” Volgens Fikse is er gebrek aan crisisopvang in Kampen. “Vorig jaar in november zijn we begonnen met winteropvang om daklozen ‘s nachts een slaapplek te bieden, zo is de crisisopvang ontstaan. Maar we willen dat dit blijvend is en niet alleen voor de wintermaanden. Het is noodzakelijk en daar spelen we op in. Daarom hebben we hiervoor nu subsidie aangevraagd bij de gemeente.”

Hulpverlening

Yoyce, die altijd met gehandicapten werkte, is door alle zorgen op dit moment geestelijk niet meer in staat te werken. “Sociale dienst heeft het ook afgeraden en gemeld dat ik geestelijk op ben. ‘Zorg eerst maar dat je alles weer op een rij hebt’, hebben ze tegen me gezegd.”

Heel even was er weer hoop voor het gezin Hazewijker. “We stonden nummer een voor een woning in Zeewolde, maar toen werd gezegd dat we niet meer in aanmerking kwamen vanwege onze financiële situatie”, vertelt het echtpaar die een schuld heeft van zestigduizend euro.

“Woningbouw en gemeente kunnen niets doen. “Als er genoeg bewijs was dat ze gewoon de huur konden betalen hadden ze de woning gekregen”, vertelt Sarah Scholts, medewerker beleid en communicatie van Woonpalet in Zeewolde. “Maar in dit geval is het bewijs er niet gekomen. We attenderen de mensen dan om hulpverlening en dat hebben we in dit geval dan ook gedaan.”

“Als we geen onderdak meer hebben stopt ook de schuldsanering, hebben we geen inkomen meer en worden ook onze kinderen van dertien en vijftien afgepakt door Jeugdzorg,” meldde een wanhopige Joyce onlangs aan de Brug. Het gezin heeft al gedacht aan crisiscentra, een kraakpand of de leegstaande huizen in de Hanzewijk als tijdelijk onderkomen. “Maar daar mag je niet in als je kinderen hebt.”

Ook hun omgeving is stomverbaasd dat dit gebeurt. “Ze zeggen dat dit niet kan en niet mag omdat we alles gedaan hebben om hier uit te komen. Maar we zitten er nog steeds middenin.”

Het gezin moet van tachtig euro in de week rondkomen.

“Als we ons ergens willen inschrijven kost dit ook geld. En we kunnen wel een rechtszaak beginnen maar hoe kunnen we dat betalen?”

Volgens de Hazewijers gaan de problemen niet alleen over hun zelf.

“Er zijn zoveel dakloze zwervers die geen onderdak hebben. Het is te belachelijk voor woorden dat het gezin als hoeksteen van de samenleving niet belangrijk meer wordt gevonden.”

Met hun noodkreet zijn een aantal instanties nu in beweging gekomen en het gezin hoopt dat ze nu eindelijk onderdak krijgen en geholpen kunnen worden.

Bron: Brugmedia, tekst Hermijn Bloemhard.

De Muziek Dokters: een bijzondere band

Voor de toneelvoorstelling Lazarus trad in het restaurant van de WRZV-hallen een bijzondere band op. Hun naam: De Muziek Dokters. Deze groep bestaat uit voormalig psychiatrische patiënten en verslaafden.

“Drie jaar geleden kwam deze groep bijeen. De bandleden zijn allemaal mensen die verbleven in Duurzaam Verblijf in Beilen. Duurzaam Verblijf is een kliniek voor dak- en thuislozen die ernstig psychiatrisch en somatisch ziek zijn en in hoge mate middelenafhankelijk, al dan niet in combinatie met lichamelijke verwaarlozing. Velen hebben geen sociaal vangnet, waarop ze kunnen terugvallen. De eerste kennismaking van de band was tijdens een muziekinloop. De muziek werkt helend en is een goede vorm van dagbesteding, want dat is waar deze mensen behoefte aan hebben”, vertelt Woody Vermeltvort, medewerker bij Duurzaam Verblijf en begeleider van de band.

De Muziek Dokters traden ook op tijdens het zaalvoetbaltoernooi WRZV De Boog op donderdag 5 april jl.

Foto: Marcel Senz

In de hal van de WRZV-hallen was een speciale plek ingericht voor mevrouw Alwine de Vos van Steenwijk.

Foto: Marcel Senz

Vóór de voorstelling van Lazarus wijdde Laurens Umans, namens de Joseph Wre-sinski Cultuur Stichting, een verhaal over de onlangs overleden mevrouw Alwine de Vos van Steenwijk. Zij was me-deoprichtster en tot haar dood met bezieling en hartstocht betrokken bij de stichting.

COLUMN VINCENT WOLTING

De verdwenen lokfiets

Groot nieuws in Twente begin deze maand: “Politie is lokfiets kwijt”. De lezers die de term lokfiets nog niet kennen, hoeven zich niet te schamen. Terwijl ik deze column typ, merk ik dat ook de spellingscontrole van Word het woord (nog) niet kent. Daarom voor alle duidelijkheid: een lokfiets is een fiets die door de politie wordt ingezet om fietsendieven tegen de lamp te laten lopen. De fiets wordt al dan niet op slot gezet en bijvoorbeeld bij een station geplaatst. Vervolgens is het afwachten wie de fiets mee neemt. Het is dus min of meer de bedoeling dat de fiets wordt gestolen, om vervolgens door de politie bij de dief te worden terug gehaald. Overigens kennen we inmiddels ook de lok-auto, de lokwoning en zelfs de lokoma (tegen tasjes-dieven) en de loktiener (ingezet tegen drankverkoop aan minderjarigen). Probleem in Twente was dat de politie geen idee had waar de fiets was gebleven. De in de lokfiets ingebouwde GPS-apparatuur weigerde kennelijk dienst. Gevolg: geen spoor meer te vinden van een lokfiets en de dader.

Maar mag dat zomaar, een lokfiets inzetten? Je zou toch kunnen zeggen dat de politie met zo’n lokfiets de kat op het spek bindt. Bovendien staat er nergens in de wet (expliciet) dat de politie lokfietsen in mag zetten. De Hoge Raad, ons hoogste rechtscollege, vindt dat het inzetten van een lokfiets door de juridische beugel kan. Zolang de dader door het plaatsen van de lokfiets niet anders is gaan handelen dan hij al van plan was, is er juridisch geen vuiltje aan de lucht.

En daar wringt wat mij betreft de schoen, zeker bij de niet-afgesloten lokfiets. Want hoe kunnen we achteraf weten wat de uiteindelijke dief van plan was vóórdát hij de niet-afgesloten fiets zag staan? Ontstaat het plan om de fiets mee te nemen niet juist omdat de fiets daar met een sleuteltje in het slot staat te lonken? De gelegenheid maakt de dief nietwaar? En als die gelegenheid door de politie zelf wordt gecreëerd, is het dan fair om iemand daar strafrechtelijk op aan te spreken?

En hoe het afliep met de Twentse lokfiets? Die werd een paar dagen later alsnog teruggevonden...

Foto links, een actiefoto van het toneelstuk “Lazarus”, met twee acteurs als papierprikkers.

Foto: M. Van Oort Photography

DE MUZIEKDOKTERS

Foto's: Marcel Senz

Stichting Van en Voor Zwolle: “Bouwstenen om een samenleving mee op te bouwen

Enige tijd geleden werd de Stichting Van en Voor Zwolle opgericht. Een aantal Zwolse ondernemers tekenen voor deze stichting die als doel stelt om mensen die het nodig hebben te helpen. De Herbergkrant had een gesprek met de voorzitter van deze stichting, Wim ten Hove.

Het begon allemaal met de perikelen rond de behuizing van de Voedselbank. Deze dreigde uit het pand te worden gezet. “Toen is er een club ondernemers opgestaan. Akim Bwefar kwam toen met het idee dit op te zetten. In eerste instantie hebben we ons bezig gehouden met de Voedselbank. Maar dat is niet het enige waar we aan mee willen helpen. Mensen denken dat wel, maar dat is niet zo. Iedereen die hulp nodig heeft kan bij ons terecht. Kijk ik snap wel dat mensen dat dachten omdat op dat moment de aandacht naar de Voedselbank ging.”

Voedselbank

Diverse organisaties in Zwolle zijn druk doende met het realiseren van een structurele oplossing voor de huisvesting van de Voedselbank. “Dat doen wij uiteraard niet alleen, want ook het bestuur van de Voedselbank is daar druk mee. Maar er moet een structurele oplossing komen. Bedrijven en organisaties, maar natuurlijk ook particulieren, kunnen bij ons een bouwsteen kopen voor € 250,- per jaar. Diverse bedrijven hebben al een bouwsteen gekocht.

De opbrengst van de verkoop gaat niet alleen naar de Voedselbank, maar daar hopen we diverse goede

dingen mee te doen. Je moet het zien als bouwstenen om een samenleving op te bouwen.

We zijn een blanco organisatie voor mensen die hulp nodig hebben. En het pand waar de Voedselbank uiteindelijk in gaat komen moet ook meerdere doelen hebben”, vertelt Wim ten Hove.

De stichting krijgt ook veel vragen vanuit het land. Zo is er vanuit het Overijsselse Hengelo een groep opgestaan met dezelfde intentie als de stichting Van en Voor Zwolle. ‘Wij hebben aangegeven dat wij graag met deze mensen samen willen werken, want ze hebben dezelfde doelstellingen als wij”, besluit Wim ten Hove.

Koop uw bouwsteen en help de Voedselbank

Een gezin dat geen geld heeft om eten te kopen. Daarvan zijn er velen. Ook in Zwolle: volwassenen en kinderen die honger lijden. Het kunnen uw burens zijn, uw familieleden of klasgenootjes van uw kinderen. Mensen die onder het bestaansminimum moeten leven in een wereld vol iPads en iPhones... Dat kan toch niet! De initiatiefnemers en allen ondernemers willen met de collega-ondernemers deze mensen een hart onder de riem steken, want de enige strohalm van deze gezinnen, de Voedselbank, is in nood.

Voor € 250,- per jaar koopt u een bouwsteen voor een beter Zwolle. Een bouwsteen voor de minder bedeelde Zwollenaren. Een bouwsteen, onder meer, voor een goed uitgiftepunt voor de Voedselbank en voor voedselhulp aan de allerarmsten. De stichting van & voor Zwolle heeft als doel het ondersteunen van inwoners van Zwolle die écht helemaal niets hebben. De Voedselbank is één van de projecten. U kunt zoveel bouwstenen kopen als u maar wilt. De bouwsteen is zichtbaar op de website van de stichting van en voor Zwolle. Op de bouwsteen staat uw logo, óf u kiest voor een gekleurd vlaks. Als medebouwer werkt u zo heel concreet mee aan een socialere samenleving! Kijk voor meer informatie over de bouwstenen op www.vanenvoorzwolle.nl

Studenten organiseren Paasbrunch bewoners De Herberg

Studenten Helpende Zorg en Welzijn hebben een paasbrunch georganiseerd voor de daklozen van De Herberg en de ouderen van Driezorg Wendakker.

De studenten organiseerden de paasbrunch in kader van Loopbaan en Burgerschap. Ze werden beoordeeld op de organisatie, de samenwerking en de uitvoering van deze sociaal culturele activiteit. Ze hebben zelf contact gelegd met de Herberg en met de Wendakker. De paasbrunch was een groot succes! Behalve lekkere hapjes en natuurlijk eieren was er ook tijd voor een praatje. Het enthousiasme van de studenten werd erg gewaardeerd. Zij hebben zich goed ingezet en vonden het leuk om op deze manier in contact te komen met dakloze mensen en ouderen. Iedereen kijkt er met een goed gevoel op terug.

Foto links: de studenten verzorgden een Paasbrunch in De Herberg

Foto boven: ook de bewoners van Driezorg Wendakker genoten van hun Paasbrunch

Society must be defended

Burgerkracht, zelfredzaamheid, eigen verantwoordelijkheid en werken naar vermogen. Decentraliseren, privatiseren, hervormen en bezuinigen. De overheid heeft haar geluksmachine uitgezet. De verzorgingsstaat treedt terug. De samenleving moet het zelf of samen oplossen. Meedoen is het devies in het nieuwste beleidsdiscours. Logisch! Meedoen aan de samenleving. Zelfs zo logisch dat we ons vergeten af te vragen of ons nieuwe taalgebruik in beleid ook werkelijk in de praktijk resulteert in die terugtrekkende overheid. Het Instituut voor Publieke Waarden (IPW) probeert de komende vier jaar uit te vinden hoe de overheid verantwoord kan terug treden zonder dat er willekeur, rechtsongelijkheid of onrechtvaardigheid ontstaat door onbedoelde effecten en perverse prikkels.

Er is brede consensus over het idee dat de huidige verzorgingsstaat financieel en organisatorisch onhoudbaar is op termijn. ING becijferde onlangs bijvoorbeeld dat alleen al de Awbz één vijfde van het totale financieringstekort van de overheid veroorzaakt. En al zouden we het kunnen betalen, dan kunnen we de huidige verzorgingsstaat in de toekomst niet eens organiseren. Als de huidige groei doorzet zijn er op termijn meer dan twee keer zoveel zorgverleners nodig. Er moet dus wat gebeuren. Maar wat dan? Hoe dan? De afgelopen, pakweg, 150 jaar heeft politiek, bestuurlijk en beleidsmakend Nederland in het teken gestaan van de ontwikkeling van de overheid en de groei van de verzorgingsstaat. Verantwoord en effectief terugtreden is daarom geen sinecure. Dat hebben we immers nog nooit gedaan.

Wet Werken naar Vermogen

Dat blijkt wel in de praktijk. We zien tal van terugtrekkende bewegingen in termen van zorg, hulp- en dienstverlening. Bijna allemaal worden ze gelegitimeerd met het motto participatie, zelfredzaamheid of eigen verantwoordelijkheid. Denk aan de introductie van de alweer afgeschafte Wet investeren in jongeren (WIJ) in 2009, die voor jongeren tot 27 jaar het recht op algemene bijstand vervangt door het recht op een werkleeraanbod. Of aan de drie grote decentralisatiedossiers. Met de decentralisering van Jeugdzorg en de overheveling van functies uit de Awbz naar de participatiewet Wmo, wordt een verzekerd recht vervangen door het compensatiebeginsel. Met de introductie van de Wet Werken naar Vermogen komt de individuele plicht om te werken centraal te staan, in plaats van het recht op bijstand. Maar we zien ook op andere terreinen tal van voorbeelden. Zoals brandweerkorpsen die aankondigen minder uit te rukken na meldingen via brandmeldinstallaties die zij zelf na de noodlottige brand in 't Hemeltje in Volendam verplicht hebben gesteld. Of gemeenten die het aantal openbare prullenbakken halveren omdat burgerschap ook inhoudt dat je je eigen afval wat langer met je meesjouwt.

Maar wie goed oplet ziet dat onder hetzelfde motto van participatie, zelfredzaamheid en eigen verantwoordelijkheid zich een uitdijende praktijk ontwikkelt van toezicht, handhaving en controle. Een paar voorbeelden. Op bijna hetzelfde moment dat de jongste decentralisering van de Awbz werd aangekondigd, besloot het Rijk om de Inspectie voor de Gezondheidszorg (IGZ) er 400 fte. bij te geven. Decentrale zorg vraagt blijkbaar om meer centrale controle. Om toegang tot de bijstand te krijgen stelt het Rijk binnenkort een taaleis. Met als gevolg dat we het taalniveau van aanvragers van bijstand moeten gaan controleren. De staatssecretaris heeft minder geld over voor arbeidsreintegratie, maar meer voor het opsporen van bijstandsfraude. Er zijn meer voorbeelden. De afgelopen twee decennia nam het aantal gedwongen opnamen in de psychiatrie met 300% toe, terwijl het aantal vrijwillige opnamen daalde. De invoering van een eigen bijdrage voor psychiatrische hulp zal die ontwikkeling stimuleren. Een burger die om hulp vraagt betaalt immers een eigen bijdrage. Maar de burger die in zijn blote gat op de galerij om het hardst roept geen hulp te aanvaarden, krijgt 'gratis' bemoeizorg. Het nieuwe daklozenbeleid (Stedelijk Kompas) introduceerde opeens de noodzaak te controleren of een dakloze wel een 'stadseigen' dakloze is, vanwege de regiobinding.

Waar beleid zich dichter naar de burger toe beweegt om van daaruit een groter beroep te doen op hun zelfredzaam-

heid en eigen verantwoordelijkheid, neemt het belang van decentrale overheden toe, om mensen die weinig eigen kracht hebben te weren of disciplineren. Meedoen is de norm. En normen moeten worden gecontroleerd. Het gevolg is dat controle toeneemt, maar ook dwang en uitsluiting.

Als we vergeten te kijken naar de onbedoelde effecten en perverse prikkels als gevolg van dit nieuwe beleidsdiscours, dan organiseren we met het devies 'meedoen!' juist uitsluiting. Dan zien we na verloop van tijd een overheid die zich terugtrekt in zorg- en dienstverlenende zin, maar die groeit in controlerende en toezichthoudende zin. Met uitsluiting als gevolg voor diegenen die niet aan de norm voldoen. De bemoeienis van de overheid wisselt dan mischien van gedaante – van zorgende staat naar controlerende staat – maar van terugtreden is geen sprake. Ongeacht het beleidsdiscours dat inzet op participatie, zelfredzaamheid en eigen verantwoordelijkheid.

De Rotterdamwet (2005) toont aan dat dit niet slechts onheilsprofetie is. Die wet maakt het mogelijk om mensen met lage inkomens te weren uit specifieke wijken of buurten in de stad. Het toepassingsgebied van de Rotterdamwet besloeg aanvankelijk twee wijken in Rotterdam met hele specifieke leefbaarheidsproblematiek. Dat zijn er nu vier. Maar ook in de gemeenteraad van Den Haag klonk de roep om de Rotterdamwet. En zelfs in het Limburgse Vaals. Donner kondigde tijdens zijn ministerschap aan wel iets te zien in een landelijke introductie van de wet. Ook de uitsluitende gevolgen van het op participatie gerichte Stedelijk Kompas – 'eigen daklozen eerst' – werden afgelopen winter pijnlijk zichtbaar. Daklozen die vanwege het stringente toelatingsbeleid van de centrumgemeente de opvang niet meer in kwamen, bivakkeerden in tentenkampen in bossen rondom Utrecht.

Alexis de Tocqueville

Dit publieke determinisme wordt verklaard door twee belangrijke inzichten over het natuurlijke gedrag van onze democratische overheid in een marktgericht tijdperk. Alexis de Tocqueville (1805-1859) liet zien dat de democratische overheid in een individualistische samenleving geneigd is om publieke opgaven naar zich toe te trekken, omdat individuele burgers niet in staat zijn die samen op te pakken. Met als gevolg centralisering en bureaucratie, en met als resultaat een almaar groeiende overheid die zich met steeds meer privé-aangelegenheden bemoeit: persoonlijke capaciteit, sociale relaties, familieverbanden, voordeuren en woonkamers. Het is volgens Tocqueville onvermijdelijk in onze democratie – die zich vooral kenmerkt als een democratische *overheid* in tegenstelling tot een democratische *samenleving* – dat de overheid de publieke zaak monopoliseert. Individualisme en bureaucratie zijn ten diepste verbonden. Hoe meer mensen zich alleen maar druk maken om hun eigen belangen, des te meer de overheid het publieke domein beheerst en vice versa. Individualistische burgers vragen ook om een overheid die ze verlost van persoonlijke ongenoegens.

Michel Foucault adresseerde een ander belangrijk inzicht. Michel Foucault bestudeerde wat instituties feitelijk doen. Hij zag een fijnmazige industrie van instellingen, procedures, rekenmethoden en tactieken die tot doel hadden burgers te disciplineren tot productieve, rendabele mensen. Deze *apparatuses of security* vormen een zeer complex machtsmechanisme dat is gericht op het objectiveren van mensen tot subjecten, om ze vervolgens op basis van steeds uitbreidende kennis (sociologie, psychologie, economie etc.) van onderop te normaliseren. Dit fenomeen noemt Foucault '*governmentalization*'. Daarom wil de overheid graag meekijken en meebepalen met de werkgever en het individu of iemand wel naar zijn maximale vermogen werkt. Het relatief jonge beleidsdiscours van het meedoen, organiseert zich in de praktijk nog steeds langs die natuurlijke patronen van centralisering, bureaucratie en *governmentalization*. Er zal daarom veel meer moeten gebeuren dan het voeren van nieuw beleid om overheid en samenleving fundamenteel te revitaliseren. Maar wat? Dat is de vraag. Waar de zorgende staat terugtreedt, de controlerende staat groeit en de samenleving zich wentelt in individualisme is niet snel een oplossing voorhanden.

Het is de *raison d'être* van het IPW om op zoek te gaan naar manieren om aan dat publieke determinisme te ontsnappen. Hoe kan de verzorgingsstaat verantwoord terugtreden, zonder in de valkuil van meer controle en toezicht te trappen, waardoor willekeur en uitsluiting op de loer liggen? En hoe kan de samenleving weer geleidelijk aan leren gezamenlijke problemen gezamenlijk op te lossen? Makkelijke antwoorden op die vragen bestaan niet. Het volstaat absoluut niet wanneer alleen de overheid de burger opnieuw uitvindt. Daar hebben we én de overheid als hoeder van de rechtsstaat, én de burger als hoeder van de samenleving én de markt als aanjager van efficiency en effectiviteit alle drie voor nodig. Niet markt, overheid of samenleving afzonderlijk.

Het IPW beschouwt die queeste naar antwoorden als een permanente oefening in de praktijk. Door middel van actieonderzoek op die plekken in de verzorgingsstaat waar zich de hardnekkigste publieke en particuliere problemen voordoen, ontwikkelen we stukje bij beetje de antwoorden die we nodig hebben. Het IPW houdt zich daarom bezig met concepten voor een beter gevangeniswezen, of slimmer organiseren van bijzondere bijstand. En met het oplossen van dakloosheid, ondernemen aan de onderkant van de arbeidsmarkt en het verbeteren van ambulante begeleiding. Het IPW gelooft dat ondernemerschap soelaas biedt, waar burgerschap onvoldoende ontwikkeld is. En dat we moeten te focussen op het vergroten van de maatschappelijke opbrengsten van publieke interventies, in plaats van blind te staren op het reduceren van maatschappelijke kosten op korte termijn.

www.sociaalhospitaal.nl

Eén van de jongste instrumenten om dat actieonderzoek vorm te geven is de website www.sociaalhospitaal.nl. Deze site richt zich op mensen waarvoor in de beleidswereld van het meedoen tal van mooie termen zijn bedacht. Zoals zorgmijders, multiprobleemgezinnen of granieten bestanden: beleidsdefinities die op één en dezelfde ontembare praktijk duiden. Dat is de praktijk van mensen die meerdere problemen tegelijkertijd ervaren. De verzorgingsstaat verzorgt en ondersteunt hen weliswaar in veelvoud. Maar afzonderlijke vertegenwoordigers weten vaak niet van elkaars activiteiten en goede bedoelingen omdat zij vanuit verschillende profielen, modellen, indicaties, wetten, producten en financieringskokers voor die mensen werken. Na verloop van tijd keren deze mensen hun rug toe naar de hulpverlening in het algemeen. Ze hebben hun geloof in hulpverlening opgezegd, maar allerm minst hun motivatie om hun problemen te tackelen. Daarom helpt het als iemand die het vermogen en onvermogen van de verzorgingsstaat in relatie tot hun problemen overziet, ze ondersteunt bij het formuleren en zetten van één belangrijke stap in goede richting. Dat doet www.sociaalhospitaal.nl. Om twee redenen: 1) deze mensen zijn ermee geholpen en 2) IPW identificeert onbedoelde en perverse effecten via hun verhalen. Die worden gebruikt voor de ontwikkeling van nieuwe methoden, instrumenten en uitgangspunten voor de teruggetreden verzorgingsstaat. De praktijk fungeert dus als leeromgeving voor het verantwoord terugtreden van de verzorgingsstaat.

Met behulp van dit type actieonderzoek hoopt IPW over ongeveer vier jaar voldoende empirie verzameld te hebben om fundamenteel iets te kunnen zeggen over hoe de verzorgingsstaat zich verantwoord kan terugtrekken, zonder zich te onderwerpen aan het publieke determinisme van meer controle en toezicht. Want, in dat geval wordt de bemoeienis van de overheid niet minder, maar krijgt die slechts een ander karakter: van verzorgingsstaat naar controlestaat, in plaats van de gewenste participatiestaat.

Elke Blokker is medeoprichter van het Instituut voor Publieke Waarden. Wil je meer weten van het IPW: www.publiekewaarden.nl of volg @Publiekewaarden. Wil je meer weten van Sociaal Hospitaal: www.sociaalhospitaal.nl.

COLUMN WICHERT AAN HET ROT

Tante Nel

Tante Nel was vroeger een bekende persoonlijkheid. Ja wie kende haar niet. De Leger des Heils-soldaat die elk weekend alle kroegen afliep. Soldaat het klinkt mij altijd een beetje als een sekte De Kapitein De Kolonel en wat voor titels heb je nog meer. Tante Nel haalde enorm veel geld op en al die duppies en kwartjes, guldens etc haalde ik bij haar op eens in de week. Kon ik weer gebruiken op de markt. Ze had het geld gehaald, geteld en netjes gescheiden in aparte zelf gemaakte kartonnen geldzakjes gedaan. Dan kwamen er altijd verhalen los wat ze had meegemaakt, zonder ooit een naam te noemen of dat nou van een café was of een persoon. Als Tante Nel voor het café in kwam hadden ze achterin het geld al klaar liggen. En ze heeft wat meegemaakt hoor. Als er al wat drank in zat moest ze wat aanhoren, maar altijd bleef ze vriendelijk en had een luisterend oor voor degene die het moeilijk hadden. Toen er een nieuw gebouw aan de Van Walsumstraat werd geopend stonden echter de kapiteins en kolonels vooraan, terwijl ik had gedacht dat er een enorm lint was met haar naam erop en dat ze die door zou knippen en 1 van de hoge Pieten had gezegd Tante Nel dit heb jij bij elkaar gebracht. Want zoveel was het echt wel na al die jaren, dat kan ik uit ervaring rustig stellen. Op een gegeven moment vroeg ze of ik de volgende week het geld in de Diezerstraat wou ophalen bij de korporaal want ze MOCHT een weekje vrij. Ik denk nog MAG??? Het is toch vrijwilligerswerk. Maar ze had toestemming om een week naar haar zus in Veendam te gaan.

Ook in die zelfde week had ik een interview voor Omroep Zwolle (ZOO) met een dakloze die al jaren bij Joop logeerde. Een hele intellectuele man en die sprak: "Ach meneer, het Leger kleeedde ons vroeger aan maar tegenwoordig kleden ze ons uit."

Gelukkig is er voor Tante Nel nog een herinnering. De naam Nel Banninkshuis bestaat nog, maar bij mij bestaan er veel, heel veel goede momenten als ik aan haar terug denk. En wat het Leger betreft, daar zal iedereen anders over denken maar de gewone mensen, zoals Tante Nel was, doen veel goed werk.

In de regen

Vochtige lucht
bekruipt kil
zijn rillend lijf
al voort stappend
striempt regen rap
zijn gelaat
en praat
steeds luider
met de straat

Zelf zwijgend
hoort hij
de waterstem
aan alle kanten
om zich heen
wijl zijn benen

d'een na de'ander
snel verplaatsen
voor elkander

Druipepend staat hij
te lang stil
voor zijn deur
zijn hand zoekt
haastig tastend
naar de sleutel
in doorweekte boel
't juicht in hem
als hij 'm voelt

Olle

Alles O.K. bij de WRZV!

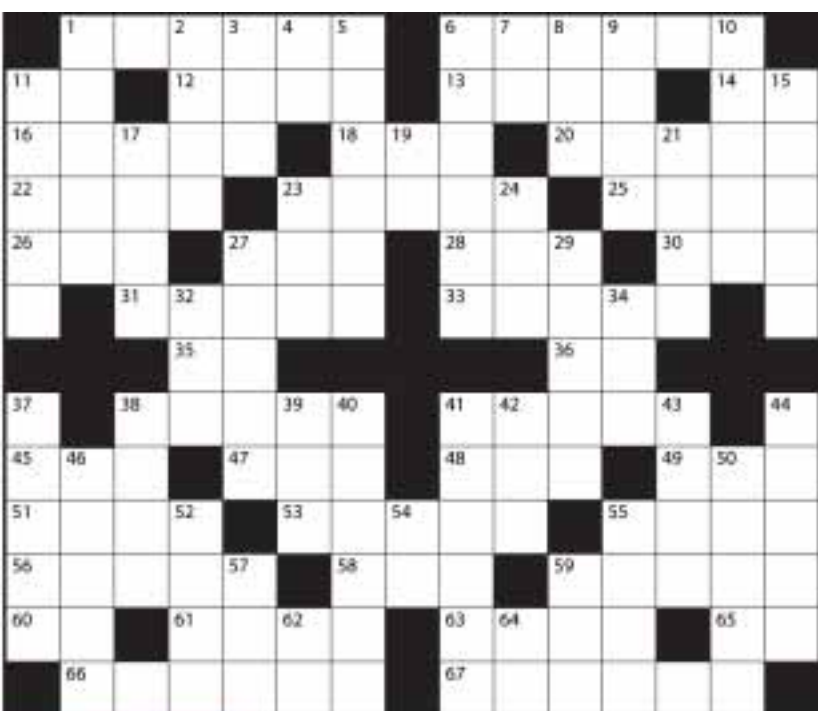
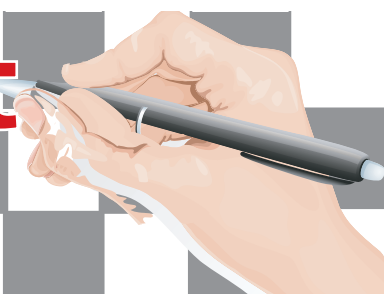
De WRZV hallen in Zwolle is een geschikte accommodatie voor beurzen, (sport)evenementen, symposia of markten. Gelegen aan de A28 en met volop parkeerruimte is de WRZV een prima uitvalsbasis voor uiteenlopende bijeenkomsten. Wij beschikken over 2 ruime zalen en een restaurant. Alles inclusief of exclusief catering. Precies op maat zoals u dat wenst! Kom langs voor vrijblijvende informatie. U bent van harte welkom.

Buitengasthuisstraat 8
8041 AB Zwolle
Tel. 038 - 422 61 29
E-mail: info-wrvz@planet.nl

de Herberbergkrant

PUZZEL

© www.puzzelpro.nl

Breng letters uit de puzzel over naar de hokjes met het corresponderende nummer.

Horizontaal: 1 ontroering 6 assistent 11 ter inzage 12 atletiekbond (afk.) 13 wild zwijn 14 in voce 16 toewijding 18 strafwerktuig 20 omhaal 22 bloedvat 23 sluier 25 tapkast 26 koordans 27 hoofddeksel 28 woonschip 30 Spaanse uitroep 31 stoombad 33 pl. in Engeland 35 gewicht 36 uitroep van afkeer 38 knaagdier 41 pl. in Utrecht 45 onheilsgodin 47 jaartelling 48 universal serial bus 49 boom 51 puree 53 positieve elektrode 55 ellende 56 dans 58 brandstof 59 slagader 60 slee 61 behoeftig mens 63 riv. in Duitsland 65 grondtoon 66 voordelig 67 balsport.

Verticaal: 1 slot 2 berggeel 3 explosieve stof (afk.) 4 dierengeluid 5 werelddeel 6 kosmos 7 en volgende 8 voegeigenschap 9 schik 10 afvoergoot 11 driekroon 15 schoonmaakgerei 17 landbouwwerktuig 19 onzes inziens 21 opbergmiddel 23 voorzetsel 24 roem 27 gebogen lijn 29 vleesgerecht 32 Turks bevelhebber 34 mannetjesbij 37 grassteppe 38 doopakke 39 Ierse verzetsgroep 40 talent 41 begroting 42 Noorse godheid 43 Europeaan 44 voegwoord 46 woede 50 bloem 52 kaartspel 54 voorzetsel 55 middag 57 deel v.e. wet 59 Algemeen Beschaafd Nederlands 62 mijns inziens 64 Frans lidwoord.

OPLOSSING PUZZEL MAART 2012														
	N	A	M	E	N	S		D	A	A	R	O	M	
H		F	O	T	O			R	A	A	M		E	
E	E	T	L	U	S	T		S	E	R	P	E	N	T
I	E	R		I		R	E	I		D		L	A	T
D	R	A	S		K	O	E	R	S		V	E	T	E
E		P	O	O	L	S		E	M	E	L	T		R

De oplossing van maart was: ONDERDAK.

Uit de vele inzendingen is de winnaar van de puzzel van maart 2012:

J.M. MEIJER uit Zwolle.

De VVV bon zal zo spoedig mogelijk worden opgestuurd.

OPLOSSING PUZZEL MAART 2012

	N	A	M	E	N	S		D	A	A	R	O	M	
H		F	O	T	O				R	A	A	M		E
E	E	T	L	U	S	T		S	E	R	P	E	N	T
I	E	R		I		R	E	I		D		L	A	T
D	R	A	S		K	O	E	R	S		V	E	T	E
E		P	O	O	L	S		E	M	E	L	T		R
			B	E	O				A	R	A			
D		G	E	N	O	T		G	R	A	A	D		T
A	D	E	R		F	R	U	I	T			I	O	W
T	O	N		R		A	V	E		N		O	E	R
U	N	A	N	I	E	M		K	N	O	E	I	E	R
M		D	E	E	N				O	R	D	E		A
		K	E	T	T	E	R		A	L	M	E	R	E

**Win een VVV-
cadeaubon t.w.v. € 25,-**

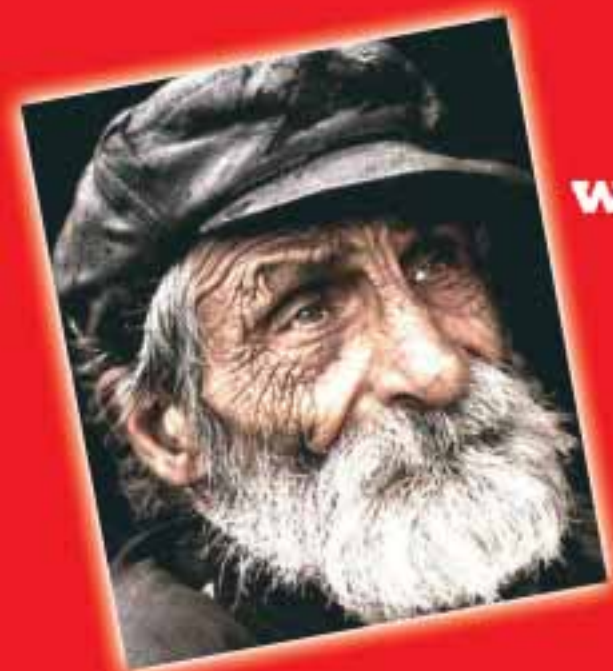
Stuur uw oplossing voor 4 mei op naar: De Herbergkrant, o.v.v. puzzelactie nr. 4, Buitengasthuisstraat 8, 8041 AB Zwolle.

Ook kunt u uw oplossing voor 4 mei mailen naar: info@vriendenvandeherberg.nl o.v.v. puzzelactie nr. 4.

Onder de juiste inzenders verloten wij een VVV-cadeaubon van € 25,-

*Daklozenopvang
De Herberg
in Zwolle
is een bijzondere
daklozenopvang*

**RODE DRAAD:
NIEMAND
OP STRAAT**

**Doe recht aan
weerlozen en wezen,
kom op voor
verdrukten
en zwakken**

Psalm 82:3

Stichting Vrienden van de Herberg stelt zich ten doel om die rode voor nu en voor de toekomst te waarborgen.

Door fondsen en donateurs te zoeken en te werven, door geld in te zamelen en door de uitgave van de Herbergkrant.

De inkomende gelden worden goed besteed.
Aan mensen die geen geld hebben om kleding te kopen of naar de tandarts te gaan.
Aan een kerstdiner voor de minima, of aan een bijdrage voor de Voedselbank.

Ook aan mensen die hun onderdak in de Herberg even niet kunnen betalen. Lezers van de Herbergkrant en donateurs worden geregeld op de hoogte gehouden van de inkomsten en uitgaven van de Stichting van de Herberg.

**Wilt u ook bijdragen?
Maak uw donatie over
op bankrekeningnummer
1100.31.539
ten name van
Stichting Vrienden van de
Herberg te Zwolle.
Hartelijk dank!**

**STICHTING VRIENDEN
VAN DE HERBERG**